

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

CENA PRENUMERATY: Miesięczna z przesyłką pocztową 2 zł. — Dla odbierających pismo na miejscu 2 zł. 25 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Notka ckeowa w Pocztowej Kasie Oszczędnościowej Nr. 61206. **REDAKCJA I ADMINISTRACJA** Czestochowa, ul. P. Marji 52. Tel. 2245. Skrz. p. 45. Redaktor lub jego zastępca, przyjmujący codziennie z wzięciem dot. swiatlacznych od godz. 10-3 po pol. Rekopisów nadesłanych redakcja nie zwraca. **CENY OGŁOSZEN:** Za pierwszą milimetrów przed tekstem 40 gr. W tekście i następnie 40 gr. za tekstem 30 gr. Drobnie ogłoszenia wiersz napisowy 25 gr. każdy dalszy wiersz po 15 gr. Najtańsze ogł. drobne zł. 1.50. Ogłoszenia zamiejscowa i matrymonijalne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. W numerach kwiatkowych i niedzielnym ceny o 50 proc. droższe. Ogłoszenia skłonne, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 30 proc. droższe.

Eksperyment amerykański „Raj lub piekło gospodarcze?”

W połowie lipca generał Johnson oświadczył, iż w ciągu dwóch miesięcy wyjaśni się, czy program ożywienia gospodarczego U. S. A. powiodł się lub załamał, czy w Stanach Zjednoczonych zapanie „raj czy piekło gospodarcze”. Tymczasem termin upłynął, „raju” jeszcze ani widać, a natomiast panuje stan pośredni, coś między rajem a piekłem. Naogół przesadna wyrazistość i dobitność określeń generała Johnsona nie sprawdza się i nie sprawdzi się w toku całej akcji. Skrajności rzadko kiedy urzędują, a tym bardziej w polityce.

panewce. Ceny towarów nie idą już w górę, obroty zaś zwiększyły się zaledwo o 3 proc. w porównaniu z rokiem ubiegłym, co jest bardzo nikłą pociechą dla całego handlu detalicznego, tembardziej, że obrotów zeszłoroczne obliczane były w dolarach złotych, a obecnie w dolarach niepełnowartościowych. Znaczący stosunek do rynku amerykańskim wątpliwość w ożywieniu zakupów i wpływ tego ewent. ożywienia na polepszenie sytuacji w handlu detalicznym. Organizacje sprzedają tak się rozp-

szesnili w Stanach, iż jeśli odliczyć wielkie magazyny towarowe, na każdy sklep detaliczny przypada 12 rodzin, co nie wystarczy na utrzymanie w ruchu przedsiębiorstwa.

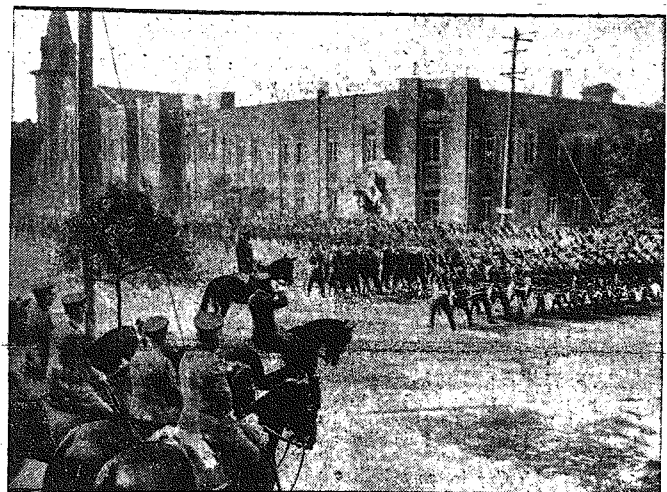
Nową falę ożywienia koniunkturalnego mogłaby spowodować tylko inflacja walutowa, ale prez. Roosevelt coła się narazie przed użyciem tego środka; tymczasem w Kongresie rośnie wciąż liczba zwolenników inflacji ustawowej; rośnie wciąż liczba tych, którzyby chcieli wymusić na prezydencie zarządzania inflacyjnego. Już 57 członków Kongresu wypowiedziało się jawnie za wprowadzeniem inflacji, a liczba ta rośnie z dnia na dzień. Tak więc prognozy „raju” gen. Johnsona może się sprawdzić, ale — w szacie inflacyjnej. E. R.

Tragizm sytuacji

Paryz. — Komentarze prasy francuskiej nie dostarczają żadnej odpowiedzi na dręczące wszystkich pytanie, co uczyni Francja wobec brutalnego odrzucenia przez Niemcy pozostających jeszcze w mocy układów międzynarodowych oraz klauzul militarno-terytorjalnych traktatu wersalskiego. Nawet po teatralnym geście Hitlera, wyciągającego bratnią dłoń w stronę Francji, znaleźli się w Paryżu dziennikarze, nawołujący do nawiązania z Niemcami rozmów w cztery oczy. Wszakże z zadowoleniem stwierdzić należy, że większość opinii francuskiej nie przywiązuje wiary do szczerości zapewnień Hitlera. W najbliższym otoczeniu Daladiera panuje całkowity brak zaufania do słów kanclerza, pomimo komplimentów, jakimi obyspał on premiera Francji. Tymczasem świetnie poinformowana pani Tabouis donosi z Genewy do „Oeuvre”, że Hitler nie tylko działał w ścisłym porozumieniu z Mussolinim, że nie tylko cały swój plan uzgodnił, ale że o zamiarach swych poinformował także Mac Do nalda. Tutaj wstępuje cały tragizm sytuacji europejskiej, szczególnie nie zaś tragizm Francji, bo jakże może ona wiedzieć, na kogo może liczyć... W każdym razie Francja może liczyć na Rosję sowiecką... Najlepszy przegląd sytuacji daje „Bulletin Quotidien”, kreśląc plan akcji francuskiej na przyszłość i życząc, aby na przyszłość nie żywiła żadnych iluzji, natomiast nie wypuszczała z rąk rewolweru.

Opinia szwajcarska żąda zabezpieczenia przed najazdem niemieckim.

Berno. — Prasa szwajcarska w obszernych artykułach daje wyraz zaniepokojeniu szwajcarskiej opinii publicznej, która w związku z opuszczeniem przez Niemcy stołu obrad w Genewie liczy się poważnie z wybuchem zbrojnych konfliktów w najbliższej przyszłości. Ponieważ wedle ostatnich rewelacji prasy francuskiej i angielskiej Szwajcaria stanowic ma bramę wypadową dla brunatnych chmurek Hitlera, zaniepokojenie wśród społeczeństwa szwajcarskiego jest rzeczą zupełnie zrozumiałą. Niektóre dzienniki już obecnie zwracają się do rządu związkowego z apelem, aby natychmiast przystąpiono do wzmocnienia wojsk na granicy niemiecko-szwajcarskiej, oraz do wznieśnienia w przyspieszonym tempie fortyfikacji i rowów strzeleckich, albowiem — piszą dzienniki — w każdej chwili należy spodziewać się inwazji wojsk hitlerowskich. Niezwykle zamyklieni są również przebijające z artykułów dziennikarskich nieufność w stosunku do Włoch, które uważane są w Szwajcarii za sprzymierzeńców Niemiec hitlerowskich na wypadek wybuchu konfliktów zbrojnych. **KRÓL KAROL ZATWIERDZIŁ PAKT LONDYŃSKI.** Bukareszt. — W dniu dzisiejszym król Karol ratyfikował rumuńsko - sowiecki pakt, określający napastnika, wobec czego pakt ten nabrał mocy obowiązującej.

Przeгляд armii japońskiej w Mandżurji w rocznicę chińsko-japońskiego konfliktu.

Pierwszy zwiastun burzy wojennej na Dalekim Wschodzie.

Artyleria japońska ostrzeliwała sowieckie samoloty. Londyn. — Z Dalekiego Wschodu sygnałizują o dalszym niebywałym zaostreżeniu się stosunków sowiecko - japońskich, spowodowanym nowym incydentem granicznym, który zdaje się być pierwszym zwiastunem zbliżającej się burzy wojennej. Mianowicie wedle doniesień japońskich, w dniu wczorajszym przeleciały nad granicą mongolską trzy sowieckie samoloty wywiadowcze, które przeleciały całą prowincję Dżehol, zapuściły się w głąb terytorjum Mandżukuo, celem dokładnego zbadania japońskich punktów strategicznych. Japońska artyleria przeciwlotnicza obyspała intruzów gradem szrapneli, lecz samolotom udało się powrócić bez szwanku na terytorjum sowieckie.

Niemcy znajdują się w przededniu wojny z Francją

Przenoszenie produkcji wojennej z dzielnic zachodnich w okolice Berlina. Paryz. — Prasa ogłasza za tygodnikiem „Der Gegenangriff” reprodukcję dokumentu, który stwierdza, że Niemcy wytwarzają bomby, przeznaczone do bombardowania z samolotów. Dokument ma formę instrukcji dla oddziałów szturmowych. „Le Rempart” podkreśla, że dokument ten niezbieżnie wykazuje: 1) istnienie samolotów do bombardowania, których posiadanie jest Niemcom zabronione przez traktaty; 2) istnienie specjalnego przeszkolenia lotników wojskowych, w szczególności specjalistów do rzuwania bomb; 3) produkowanie przez fabryki zbrojnego materiału wojennego. Jak świadczy faktura, przesłana przez „Berlin - Karlsruhe Industrie Werke” do firmy „Aber - Becker” w Berlinie przemysł niemiecki pracuje nad serjnym wytwarzaniem materiału wojennego. Dziennik zwraca uwagę na charakterystyczne zarządzanie, jakie wydało ministerstwo Reichswehry, które nakazało wyżej wymienionym przedsiębiorstwom zaprzestać fabrykacji broni w fabryce w Karlsruhe i przenieść całkowicie ten dział do zakładów przemysłowych, jakie ta firma posiada pod Berlinem. — Fabryka pod Berlinem pracuje obecnie na 2 zmiany. **Cytowany rozkaz —** zaznacza dziennik — motywowany był w ten sposób, że Niemcy są w przededniu wojny z Francją. Cała produkcja materiału wojennego powinna więc być przeniesiona z prowincji pogranicznych do dzielnic centralnych Rzeszy.

PROCES CEMENTOWY

Przemówienia obrońców kartelu. Warszawa. — Wczoraj od rana przemawiał w procesie kartelowym, tczącym się od poniedziałku w gmachu sądu najwyższego, adw. Altberg, który kontynuując swoją mowę, rozpoczęła onegdaj. Mówca omawia zarzut skargi min. przed myślni i handlu, wskazując, że kartel ograniczył eksport zagraniczny do minimum, a w celu wyrównania strat z tego tytułu pobierał odszkodowania od cementowni zagranicznych. Mówca dowodzi, że eksport cementu polskiego jest zupełnie niemożliwy, gdyż po wojnie powstały liczne cementownie w Egipcie, Syrii, Brazylii i Chili. Poza tem eksport został oponawiany całkowicie przez cementownie w Da-

Obrazy konferencji rozbrojenkowej są przedmiotem naręzonego za interesowania. Na zdjęciu przewodniczący Henderson (po lewej) w 172-mowie z jednym z członków konferencji.

z szybkość u 10 minut 30 mtr. mo wynalaz, który be y wlamywa elnia dwie arza, a nad arat posia a dotknie alarmujący ostaje unie onych na ika także z kien. Tak isnąć kons ela gazem. aterie elek ony i tam, go. nko posta mysl szkła orak zamó esiacząc z z 11 mil, tym czasie ? anowie, sfid (Le Rite). Z RADJOJ KA. 120 KW. Gimnastyka, nik poranny, a gospodar, zegład Pray towe 1130 czasu, hejał 30 Dziennik 530 Wiado, ramof. 1616 a pocztowa, ka pocztowa lekka 1916 1945 Dzień 2100 Fak, ności sport, atkaiy, 2370 A. 12 KW. szawy 1130 mofon. 1137 kowa 1276 Komunikat 10 Trans. 55 Trans. 1800-1900 1925-2210 czna z płyt, francuskim. ie 350.000 wietach 2 egi LOPP. enie? ó Piotr... nim przy- i zam- ienili tak- owił prze- to nape- m z pew- a dowie- zażądano g! telefo- Nie trze- óglby się li w ręku ostrożno- nie tylko u mierz- aiał przed zbliżył do rowadzić st on tak nie reko- owolenia i styllet m, wciąż ci go w a kompi- u, — to tpic, czy piekny- czelowa Komisarz . c. n.)

Kapitan R. Byrd na swym okrecie „Jacob Ruppert”, który go wiezie do bieguna poludniowego, przy specjalnym kompasie, przystosowanym do okolic podbiegunowych.

ży do najgorszych, w porównaniu z wieloma państwami europejskimi. Wogóle pociągi we Francji bieżą prędzej, niż w innych krajach, co objaśnia się: 1) tem, że są one lżejsze, niż gdzieindziej, 2) tem, że we Francji koleje są prywatne (z wyjątkiem jednej linii) i poszczególne kompanie kolejowe walczą ze sobą o „niebieską wstęgę” szybkości, starając się przesciągnąć jedną drugą.

Dobrze kursują również pociągi niemieckie, których szybkość prawie że nie ustępuje kolejom francuskim. Najszyszym dziś pociągiem Niemiec jest „D-zug” z Berlina do Halle, który robi 93,3 km. na godzinę. Kurjer Berlin — Hannover robi 90,7 km., Hamm — Hannover 92,1, Osnabrück — Breme 89,3, Monachium — Stuttgart 79,9 km. na godzinę. Taka sama mniej więcej, jest szybkość pociągów angielskich; kurjer Londyn — Edynburg biegnie z szybkością 84,3 km. na godzinę.

Mamy tu, oczywiście, na myśli tylko zwykłe pociągi wielogonowe. Rozpowszechniają się teraz coraz bardziej je-

dnowagonowe pociągi błyskawiczne (u nas wprowadzono już taką „torpedę” na linii Kraków — Zakopane) mkną o wiele szybciej. W Niemczech t. zw. „latający Hamburgczyk” na linii Berlin — Hamburg osiąga 170 km. na godzinę. Podobna jest szybkość tych torped w innych krajach.

(X) **Zwłoki znalezione w lodowcu po 17 latach.** Jak donoszą z Genewy, kilku myślnych znalazło w tych dniach w Alpach, u podnóża lodowca Weissshorn, zwłoki nieznanego turysty, stosunkowo dobrze zachowane wskutek długiego leżenia w lodzie.

W jednej z kieszeni ubrania nieboszczyka znajdował się notes z datą 1915 r., wobec czego istnieje przypuszczenie, że są to zwłoki pewnego studenta niemieckiego, który w tym właśnie czasie wybrał się na Weissshorn i przepadł bez wieści.

Jeżeli przypuszczenie powyższe okaże się słuszne, to znalezienie zwłoki posuwa wady się wdół lodowca na przestrzeni przeszło 3 kilometrów, zanim wylotni się po 17 latach u stóp lodowca.

Czy wiecie, że...

...w ciągu 130-tu lat ludność Warszawy wzrosła 19 razy. W 1800 r. ludność liczyła 63 tysiące osób. Obecnie liczy 1.173.800 osób. Przyrost co lat 10 średnio wynosi 30 kilka tysięcy. Najbardziej zaludnione są okolice Placu Grzybowskiego, ul. Mirowskiej i Leszna, najmniej Czerniaków.

...dwaj francuscy konstruktorzy organów Coupleux i Givélet wynaleźli organy bez piszczałek, które za stąpione są lampkami elektrycznymi. Nowoczesne te organy posiadają motor, aparaty elektryczne i głośniki. Klawiatura pozostaje jak u organów dotychczasowych. Organy te go typu kosztują o połowę mniej, niż zwykłe. Wystawiono je w sali nadawczej radja pańskiego.

Adolf Hitler przed mikrofonem, w ub. sobotę wieczorem podczas przemówienia o wystąpieniu Niemiec z Ligi Narodów i wywołaniu się z konferencji rozbrojenowej. „Usprawiedliwił” on to: groźnie dla pokoju światowego postąpienie Niemiec.

Ze świata.

(X) **Rząd turecki a żydzi.** Według ostatnio uchwalonego rozporządzenia rządu tureckiego, które weszło już w życie, osoby, wyznające judaizm, nie mogą być przyjmowane na służbę państwową w Turcji. Być może, iż rozporządzenie powyższe stoi w pewnym związku z agrysem stanowiącym stanowisko żydów względem Arabów w Palestynie.

(X) **Ludność Paryża.** Paryż liczy obecnie 2.891.000 mieszkańców, a cały departament Sekwany — 4.933.835. Z pośród przedmieść Paryża najgęściej zaludnione jest Saint-Denis, które liczy 1.169.690 mieszkańców. W Paryżu mieszka stale 30.289 osób, liczących powyżej 80 lat, obojga płci.

Walka o „Niebieską wstęgę” szyn
Najszybsze pociągi świata.

Największą szybkość na świecie rozwija pociąg angielski na linii Londyn Swindon, przebiegając 114,5 km. na godzinę. Drugie miejsce zajmuje Francja: najszybsze jej pociągi kursują na linii Paryż — Saint Quentin (droga do Warszawy), osiągając miejscami chyżość 105 km. na godzinę. Drugą co do szybkości linią francuską jest kolej z Paryża do Bordeaux, na której szybkość pociągów dochodzi do 95 km. Inne pociągi francuskie chodzą już wolniej; np. kurjer z Paryża do Marsylii robi nie więcej, jak 80 km., aczkolwiek i ta szybkość nie nale-

PROSZEK z „KOGUTKIEM” (MIGRENO-ENERGOSIN) USUWA NAJOPRESZYWSZY BÓL GŁOWY MIGRENE, NEURALGIA, BÓLE ZĘBÓW GRYPE, PRZEZIĘBIENIA BÓLE ARTRETYCZNE STAWOWE, KOSTNE I T.P. PROSZKI TE WYRABIAMY I W POCZTACH TABLETEK ZADAJCIE ORYGINALNYCH PROSZKÓW z „KOGUTKIEM”

Większość. Trupa teatralna gra w małym mieście prowincjonalnym. Frekwencja mała. Wieczorem, przed rozpoczęciem przedstawienia, lustroje widowni jeden z aktorów przez otwór w kurtynie.
— No — pyta go jeden z kolegów — jak tam na sali?
— Jeszcze jesteśmy w większości — brzmiał odpowiedź. (Le Rire).

CO USŁYSZYMY DZIŚ PRZEZ RADJO
CZWARTEK, 19 PAŹDZIERNIKA.

Warszawa — fala 1411,8 m. moc 120 kW.
7:00 Sygnał czasu i pieśń. 7:05 Gimnastyka. 7:20 Muzyka gramofonowa. 7:35 Dziennik poranny. 7:40 Muzyka gramofonowa. 7:52 Chwilka gospodarstwa domowego. 11:30 Codzienny Przegląd Prasy Polskiej. 11:40 Wiadomości ekspozycyjne. 11:45 Komunikat Min. Opieki Społ. dla P. U. P. 11:50 Wiadomości bieżące. 11:57 Sygnał czasu hejnał z Krakowa. 12:05 Muzyka gramof. 12:30 Dziennik południowy. 12:35 Il-gi Poranek szkolny. 13:20 Wiadomości gospodarcze. 15:40 Muzyka lekka. 16:40 Odczyt. 16:55 Koncert. 17:50 Wiadomości rolnicze. 18:00 Odczyt. 18:20 Słuchowisko. 19:05 Rozmaitości. 20:15 Odczyt aktualny. 20:30 Dzieniśk wieczorny. 20:40 Koncert wieczorny. 21:00 Skrzynka techniczna. 21:15 Wiadomości sport. 21:25 D. c. koncertu. 22:45 Muzyka taneczna. 23:00 Komunikaty. 23:05—23:30 Muzyka taneczna.

CZWARTEK, 19 PAŹDZIERNIKA.

Katowice — fala 408,7 m. moc 12 kW.
7:00—7:55 Audycja poranna z Warszawy. 11:30 Transm. z Warsz. 11:40 Muzyka gramofon. 11:45 Transm. z Warsz. 11:50 Muzyka gramofon. 11:57 Sygnał czasu z Warsz., hejnał z Krakowa. 12:05 Muzyka gramofonowa. 12:25 Komunikat gospod. 12:30—15:25 Transm. z Warsz. 15:25 Komunikat gospod. 15:30 — 17:50 Transm. z Warsz. 17:50 Muzyka gramofon. 18:00—19:30 Transm. z Warsz. 19:30 Fejleton sportowy. 20:05 Rozmaitości. 20:15 Transm. z Warszawy. 21:00 Skrzynka techniczna. 21:15—23:30 Transm. z Warszawy.

TRIOTRON
najtańsze lampy
radjowe na świecie

A. CHRISTIE.

ZABÓJSTWO Rogera Ackroyda

POWIEŚĆ.
— Ależ jest wyostrzone, — wykrzyknął. — Takim sztyletem dziecko zabłoby bez trudności dorosłego człowieka. O, to niebezpieczna zabawka.
— Czy mogę teraz obejrzeć dokładnie ciało? — zapytałam.
— Proszę.
Przystąpiłem do szczegółowej obdukcji.
— I cóż? — zapytał komisarz, gdy skończyłem.
— Oszczędzę panu terminów technicznych, których użyję na rozprawie sądowej — powiedziałem. — Cios zadał ktoś, uderzając prawą ręką. Śmierć nastąpiła momentalnie. Sądząc z wyrazu twarzy ofiary, atak musiał być zupełnie nieoczekiwany i Ackroyd umarł, nie wiedząc zapewne nawet, kto był napastnikiem.
— Służba z biegiem czasu uczy się chodzić cicho, jak koty, — podjął komisarz. — Zbrodnia ta nie wydaje mi się wcale tak zagadkową. Niech pan przyrzeczy się rekojęści tego sztyletu.
Przyjrzałem się uważnie.
— Pan nie widzi nic, ale ja rozróżniam wyraźnie odciski palców, — rzekł ciszej i spojrział na mnie, chcąc zbadać ciekł swoich słów.
Zdaje mi się, że był trochę niezadowolony, nie widząc na mojej twarzy żadnego przejęcia. Wziął wazon chiński i

prosił abym przeszedł z nim do sali bilardowej.
— Chcę zapytać pana Raymunda, czy zna ten sztylet, — powiedział.
Zamkniliśmy drzwi na klucz i udaliśmy się do sali bilardowej, gdzie zastaliśmy sekretarza. Komisarz pokazał mu sztylet.
— Czy zna go pan?
— Ależ tak... zdaje mi się... jestem prawie pewien, że ten sztylet dostał pan Ackroyd od majora Blunta. Pochodzi on z Marokka... nie, z Tunisu. A więc tym sztyletem zadano cios? To dziwne poprostu trudne do uwierzenia. A jednak nie posiada on chyba dwu jednakowych sztyletów. Czy mogę poszukać majora?
I nie czekając na odpowiedź, wybiegł z pokoju.
Bardzo miły chłopak, — powiedział komisarz. — On ma w sobie coś szczerego i naiwnego.
Zgadnam się zupełnie z tem zdaniem. Od dwu lat, odkąd Raymond pełni swe funkcje przy Ackroydzie, nie widziałem go nigdy w złym humorze, a wiedziałem, że obowiązki swoje wypełniał wzorowo. Powrócił po chwili w towarzysztwie majora i powiedział wzburzonym głosem.
— Miałem słusność. To jest sztylet tunetański.
— Ale major nie widział go jeszcze? — zaoponował komisarz.
— Zauważyłem go odrazu, jak tylko wszedłem do gabinetu, — odczuwał się spokojnie major.
— I poznał go pan?
Blunt skinał głową.
— Czemu pan nie powiedział? — pytał dalej komisarz podejrzliwie.

— Wiele złego dzieje się dzięki niepotrzebnym słowom — oświadczył Blunt.
I ze spokojem wytrzymał wzrok pytającego.
Komisarz odwrócił się z jakimś mrunkiem, poczem wskazał sztylet majorowi.
— Czy poznaje go pan z całą pewnością, panie majorze?
— Nie mam żadnej wątpliwości.
— Gdzie znajdował się zwykle ten przedmiot? Czy może mi pan to powiedzieć?
Odpowiedź dał sekretarz:
— W gablotce, w salonie.
— Jakto? — wykrzyknąłem.
Wszystkie oczy zwróciły się na mnie.
— Co takiego, doktorze? — zapytał komisarz.
— Ach, nie.
— Ale jednak...
— To sprawa tak nieznająca — tłumaczyłem zmieszany. — Kiedy przyszedłem na obiad, usłyszałem przez drzwi salonu stuknięcie wieka gablotki.
W oczach komisarza przeczytałem błębką niewiarę, a nawet pewne podejrzenie.
— Skąd pan wiedział, że to właśnie wieczko spowodowało stuknięcie? Musiałem opowiedzieć szczegółowo cały incydent. Komisarz słuchał mnie uważnie, poczem zapytał:
— Czy wtedy, kiedy pan oglądał zawartość gablotki, sztylet leżał na swem miejscu?
— Nie przypominam sobie, abym go widział, ale mimo to mógł się tam znajdować.
— Najlepiej będzie, jeżeli weźmiemy

zaraz gospodynię — oświadczył komisarz, dzwoniąc.
W chwilę później w pokoju zjawiła się pani Russel, po którą posłano Piotra.
— Nie przypominam sobie, abym zbliżała się do gablotki — odpowiedziała na pytanie komisarza, — sprawdzałam tylko, czy kwiaty są podlane. Ach, tak, prawda, pamiętam, gablotka była otwarta i przechodząc, zatrzasnęłam wieczko.
Spojrzała na komisarza z lekką urazą.
— Dobrze więc — powiedział Davis. — Czy nie widziała pani w gabinecie sztyletu?
Panna Russel przyglądała się broni ze spokojem.
— Nie mogę panu komisarzowi na to odpowiedzieć. Spieszyłam się, bo panie miałły zaraz nadejść.
— Gablotka stoi koło drzwi, wiodących na taras, prawda doktorze, — rzekł komisarz.
Zamiast mnie, pospieszył z odpowiedzią sekretarz:
— Koło lewych drzwi — powiedział.
— Czy były one otwarte?
— Drzwi tak jedne, jak drugie były uchylone.
— Uważam, że wyjaśnienia dalsze w tej sprawie nie są potrzebne. Ktoś mógł w dowolnym momencie wyjąć sztylet. Wróć tu jeszcze później z pulkownikiem Melrose, a tymczasem zatrzymam klucz od pokoju, gdyż chcę, aby został on tu wszystko w niezmiennym stanie.
Komisarz wziął wazę chińska i oświadczył:
— Zabieram ją, gdyż sztylet będzie bardzo ważnym dowodem rzeczowym.